

— О майко, майко, что мене пыташь?
азъ бацѣ имамъ ты него пытай.
Азъ майкѣ имамъ ты нежъ пытай,
гдѣто мя дадѣть азъ съмъ готова.

Грозданка по двору ходяше,
мѣжъкъ си рожбѣ бавяше,
Златно кандило мыяше,
и го прѣдъ Бога наляше,
Жално мило си плачяше,
и ся на Бога моляше:
Боже мѣ вышний, Господи мѣ
я луй мѣ, Боже, я виждѣ мѣ,
Смилися, Боже, за мене,
за мой-тѣ рожбѣ любезнѣ,
Проклята да е майка мѣ,
майка мѣ още баца мѣ,
Че мѣ ся дали, продали
толкова много далеко,
Прѣзь девять села въ десято;
прѣзь девять горы зелены,
Прѣзь девять воды голѣмы,
гдѣто си пѣтль не пѣе,
Гдѣто си ятня не блѣе,
на едно лудо смахнѣто
Гдѣто отъ молбѣ не отбира,
бактисахъ, Боже, бактисахъ!